

Satans Eden nr. 160
Gud er suveren i utvelgelsen, del 3.

24. mars 2024

Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

God morgen, alle sammen.

Det har vært en vakker uke, og vi skal ta for oss, "Gud er suveren i utvelgelsen, del 3." Dette kommer til å være både positivt og negativt, både velsignelser og forbannelser.

Har broren kunngjort påsken og sånt? Ja.

La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige for at Du har gitt oss den forståelsen, Herre, som er i samsvar med Din Skrift. Og Herre, vi ber om at vi må være klare for oppstandelsen. Jeg tror fortsatt på denne våren, men jeg kan ta feil, men jeg leter fortsatt etter den.

Og det virker som om våren kom to dager tidligere i år. Så Du sa i Ditt Ord om Herren ikke forkortet dagene, og selvfølgelig forkortet Han dem. Så, Herre, vi tror at dette landet er på vei mot tilintetgjørelse, akkurat som Din profet lærte oss, og vi overgir bare vår tid på denne jorden i Din varetekt. I Jesu navn ber vi. Amen.

Du kan sette deg.

Så denne morgenen blir dette nummer tre i vår miniserie, og Satan Eden, nummer 160

Romerne 9:19 "*Du vil da si til meg: Hvorfor finner han ennå feil?*" (Og vi avsluttet på en måte med det i forrige uke. Og han sier:) *For hvem har stått hans vilje imot?*"

Så hvis deres navn faktisk ikke sto i boken, og de vil bli dømt for det, så ble deres liv innskrenket av slangen, de er slangens sæd. Og hvis det finnes utvalgte, og hvis navn var i Livets bok før verdens grunnvoll ble lagt, hvem kan da motstå Hans vilje?

Det er et godt spørsmål.

Er det ikke nettopp den innvendingen vi hører i dag? Kraften i apostelen Paulus spørsmål her ser ut til å være denne: *Siden alt er avhengig av Guds vilje, som er irreversibel, og siden denne Guds vilje, i henhold til, som han kan gjøre, alt er suverent.*

Siden "*Jeg vil forbarme meg over hvem Jeg vil forbarme meg over*", og hvem Han vil, forherder Han, derfor kan Han nekte å *forbarme* seg over hvem Han vil. Han har ikke i **sin vilje å være** barmhjertig mot. Og ikke bare det, han kan også straffe og tilintetgjøre dem han ikke har utvalgt til å motta hans nåde.

Nå er vi så fjollete, så sløve i sansene, og vi er egentlig ikke menn lenger. Menn går i shorts, og de ser ut som kvinneklær.

Og som broder Branham sa, de vet ikke engang om de er mann eller kvinne lenger. Så han fortalte oss faktisk det. Og faktisk kommer vi ikke til å komme til det før mye senere i Satans Eden. Det er faktisk nr. 187 og 188 i serien vår, som er omtrent 30 prekener unna. Men profeten advarte oss om det. Han sa, de vet ikke engang hva de er, og vi ser det manifestert live i handling i dag.

Da kan spørsmålet være *hvorfor Han ikke vil, for å være barmhjertig mot alle*? Hvis "*Gud virker i oss til å ville og deretter til å gjøre sin fullkomne vilje*", *hvorfor gjør han ikke dette for alle*? Hvorfor virker Han ikke i alle til å ville og til å gjøre? For å gjøre alle lydige, og dermed fjerne all feilfinning helt og holdent?

Med andre ord, hvorfor gjenoppretter **Han** ikke **alle ting**, slik noen mennesker tror at selv djevelen vil bli gjenopprettet? Jeg kjenner en forkynner som trodde på den doktrinen.

Nå skal det bemerkes at apostelen Paulus ikke avviser det argumentet som de bruker for å komme med sine innvendinger mot Guds suverenitet. Han sier heller ikke at mennesker kan motstå Hans vilje. Videre bortforklarer han ikke innvendingen. Så hvis innvendingen er der, men ikke bortforklares, hva gjør han da?

Så hvem kan motstå Guds vilje? Det er innvendingen.

"Den Han vil være barmhjertig mot, er Han barmhjertig mot, men den Han forherder, vil Han forherde." Men han sier: "For *det første er dette en innvending du ikke har rett til å komme med*". Og for det andre: "*Dette er en innvending du ikke har noen grunn til å komme med*".

Pottemakeren kan med andre ord gjøre hva han vil med leiren.

Innvendingen var fullstendig **utillatelig**. For det **var et svar mot Guds suverene vilje**. Det var å klage over og argumentere mot det Gud allerede hadde valgt å gjøre!

Husk nå dette. Lammet ble slaktet før verdens grunnvoll ble lagt. Du var utvalgt, og du var forutbestemt, og du var faktisk i Hans sinn før verdens grunnvoll ble lagt. Vel, nå vet vi at det Gud tenkte den gang, det tenker Han også i dag.

Og hvis Han valgte å herliggjøre dere, så er det Hans vilje. Hvis Han valgte å ødelegge slangens sæd, så er det Hans vilje.

Romerne 9:19 *"Du vil da si til meg: Hvorfor finner han ennå feil?"* (Vel, det er ikke et spørsmål om feil. Det er et spørsmål om faktum.) *For hvem har motstått hans vilje?"*

Språket som apostelen Paulus her legger i munnen på den personen som protesterer mot Guds hensikt og plan, er så klart og tydelig at det burde være umulig å misforstå det. ***"Hvorfor finner han likevel feil?"***

Nå, **hva kan disse ordene bety?** Kan apostelen Paulus' spørsmål ha noen annen mening enn dette? Hvis det er sant at "**Gud *"forbarmer seg" over hvem han vil, og *"forherder" hvem han vil****", **hva blir det da av menneskets ansvar?**

Bare tenk på det.

Legg merke til ordet "**da**": "**Du vil **da** si til meg**", og her sier han den falske slutningen eller konklusjonen som motstanderen trekker av det apostelen Paulus har sagt. Og det ser ut til at apostelen Paulus lett så at den læren han hadde talt om, ville reise nettopp denne innvendingen.

I **Romerbrevet 9,19** sier apostelen Paulus: **"For hvem har stått hans vilje imot?"** Det er altså tydelig at det er Guds **"vilje"** som er temaet for den aktuelle diskusjonen,

Dette er Guds suverene veier, noe som bekrefter **Rom 9,17-18**, der vi hevder at det er en suveren **"forherdelse"**, det vil si at **"forherdelsen"** av det falne mennesket oppfyller hensikten og planen i Guds suverene vilje.

De er forherdet fordi Gud tenkte og satte det på plass.

La meg forklare igjen: Hvis du ikke var i Guds tanker til å begynne med, så er du som inntrengerer som kom inn i bryllupet gjennom vinduet og ikke gjennom døren. Ditt navn sto aldri i boken. Det sto aldri på invitasjonen.

I døren sørget de som var til stede, for at bare de som var oppført i boken, kunne komme inn.

Enten var du en invitert gjest, eller så står du ikke i boka. Det var de ikke. Derfor er du som invitert gjest velkommen til å være der, de var ikke invitert, og de ble utelatt, og derfor ble de uvelkomne. Så enkelt er det.

Du har en dyr bryllupsmiddag, og fremmede kommer til bordet ditt. Du burde få noen til å kaste dem ut.

Så legg merke til at alt dette skjer før bryllupet, det var i Guds plan å invitere noen, og alle som ikke sto i boken ble utelatt. Dermed ble de ikke invitert.

Planen om forløsning og evig liv er bare ment for dem som var i Hans tanker til å begynne med. Det er det ordet forløse eller gjenløsning betyr. **"Å bringe tilbake til sin opprinnelige tilstand"**. De er en del av Hans tankegang og en del av Hans planer. Hvordan kan du forløse dem som ikke var der?

Bare de som var i Hans tanker, var i Livets bok, **"Livets elv som strømmet fra Guds trone"**, og bare de som var i Guds forutviten, vil bli rettfærdiggjort, helliggjort og herliggjort med Hans Doxa og gjort lik den eldste Sønns bilde med evig liv.

Romerne 8:29 *For dem han forut kjente, dem forutbestemte han også til å bli likedannet med sin Sønns bilde, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre.*

30 *Men dem han forutbestemte, dem kalte han også, og dem han kalte, dem rettfærdiggjorde han også, og dem han rettfærdiggjorde, dem herliggjorde han også.*

Bare de som har gudsliv og ingen andre vil kunne komme gjennom døren til Hans Ord, og dermed er alle andre inntrengere. Fordi Gud åpenbarer sitt ord bare til dem som har Den Hellige Ånd.

1 Korinterbrevet 2:10 *Men Gud har åpenbart dem for oss ved sin Ånd, for Ånden ransaker alle ting, ja, Guds dype ting.* Med andre ord er det bare Guds Ånd som er i stand til å ransake Hans Ord, som er Hans sannhet.

11 *For hvilket menneske vet hva som er i et menneske, om ikke menneskets ånd som er i det? På samme måte kjenner intet menneske Guds ting, men Guds Ånd vet det.*

Her sier apostelen Paulus at bare de som har Guds Ånd, vil kjenne Guds ting. Og hvis du ikke har Guds Ånd, vil du aldri kjenne Guds ting, og derfor er du ute av stand til å kjenne Guds ting.

12 Derfor: *har vi ikke fått verdens ånd, men Guds Ånd, for at vi skal kjenne* (Det er nøkkelen der, *for at vi skal kjenne*) *de ting som er gitt oss av Gud.* Så du må ha Hans Ånd for å kjenne og forstå Guds ting, som er Hans Ord. Nå har vi gått gjennom dette mange, mange ganger, men det er alltid godt å repetere det.

Så dette forteller oss i bunn og grunn: **"Bare de som har mottatt Guds Ånd, kan kjenne og forstå Guds ting".**

Så hvordan kan du forvente at andre skal vite hva du snakker om når det er umulig for dem å forstå det uten å ha Guds Ånd først?

Det er som å ikke forstå hva de sier på et annet språk. Broder Michael, kan

jeg be deg si en setning? Ikke si hva det er på polsk engang. Si det. Hva sier du? Hva betyr det? Er det noen som vet det? Søster Helena vet det kanskje. Ja... Så Guds ord er fremmed for deres intelligens. De har ikke registrert det. De har ikke forstått det.

Inntil du kan språket først. Det er umulig å forstå hva de sier før du først kan ordene de sier.

Skriften sier: **13 Og vi taler ikke med de ord som menneskelig visdom lærer, men med de ord som Den Hellige Ånd lærer, idet vi sammenligner åndelige ting med åndelige.**

Hvis du ikke hadde lært polsk, ville du ikke forstått polsk. Ikke sant? Så hvis du ikke blir undervist i Guds ord, da vil du ikke virkelig forstå Guds ord.

Med andre ord, før du kan det språket Gud snakker, vil du aldri forstå hva Han snakker om i sitt ord.

Så sier apostelen Paulus: **14 Men det naturlige menneske tar ikke imot det som hører Guds Ånd til, for det er dårskap for ham, og han kan ikke forstå det, for det er åndelig erkjennelse.**

Og jeg er sikker på at 99 % av amerikanerne synes det ville være dumt å lære seg polsk. Ikke sant? Hvorfor skal du lære deg polsk? Så du kan snakke polsk på en fest eller snakke polsk til vennene dine som ikke forstår polsk? Nei. Hvis du har et sinn som sier: "Vet du hva? Jeg skal reise til Polen. Jeg skal gjøre forretninger med Polen. Jeg skal lære litt polsk slik at jeg kan gjøre forretninger, da har du en grunn til å lære polsk.

Så det naturlige mennesket, det ugjenfødte mennesket, som er det mennesket som ikke har Den Hellige Ånd, kan på ingen måte kjenne eller forstå Guds ting.

15 Men den som er åndelig (som betyr Åndsfylt), **dømmer alle ting, men selv blir han ikke dømt av noe menneske.** Uansett hva mennesket måtte mene at du har gjort, så har Gud rettferdiggjort deg som om du aldri hadde gjort det).

Broder Branham sa i sin preken **Brudens usynlige forening 65-1125 S:107** *Du står fullstendig rettferdiggjort som om du aldri hadde gjort det i begynnelsen.*

Og som han også sa tidligere i den samme prekenen **på side 93:** *"Du er ikke bare tilgitt, men du er rettferdiggjort."* Og så sa han på samme **side:** *"Men ordet "rettferdiggjort" betyr som om du aldri hadde gjort det."*

Så hvem gjorde det da? Djevelen. Hvem ga deg ideen til å gjøre det? Djevelen. Gud legger alt tilbake på ham. Ikke sant?

Og som apostelen Paulus sa i **Romerbrevet 4:8** *Salig er den mann som Herren ikke tilregner synd.* Så selv om du kanskje har gjort det, så legger Herren skylden på Satan for å ha gjort det, og deg, Han gir deg ikke æren for å ha gjort det. Jeg elsker det. Da broder Vayle kom med det, syntes jeg det var fantastisk. Du kan ha gjort det, men du får ikke æren for det.

Det er derfor apostelen Paulus kunne si i **Rom 8:9** *Men dere er ikke i kjødet, men i Ånden, om Guds Ånd bor i dere. Men om noen ikke har Kristi Ånd, så er han ikke hans.*

Og så blir vi lært: *"De snek seg inn blant oss, men de var ikke av oss, så de var ikke av oss, derfor er de inntrengere, de er av en annen art, de er et annet folk med dyrets natur. De har en dyrisk natur fra begynnelsen av, det er hvis ætt de er. Jesus kalte dem en slekt av Satan.*

Matteus 23:33 *Dere slanger, dere slanger av huggorm, (som betyr at de er en slekt av giftige slanger) hvordan kan dere unnslippe helvetes forbannelse?* Så du skjønner, hvordan kan du unnslippe helvetes forbannelse hvis du er en slekt av slangen? Han sier altså at deres slekt viser at deres skjebne er helvete.

Så det er ikke vanskelig å innse at Gud forbarmer seg over hvem Han forbarmer seg over, og Han forherder hvem Han vil.

De er et hybridisert folk. Og de vil aldri forstå Guds ting. Uten Guds liv i dem, den Hellige Ånd, er de ikke noe av Hans, fordi de ikke ble ordinert til det ved utvelgelsen. *"Han kjente dem aldri."* De var ikke i Hans bok til å begynne med.

Det er derfor de kan si: "Jeg ba i ditt navn og drev ut djevler i ditt navn, og Han sier bare: "*Gå bort fra meg, for jeg har aldri kjent deg.*"

Matteus 7:23 *Og da vil Jeg erklære for dem: Jeg har aldri kjent dere; gå bort fra meg, dere som gjør urett.* Med andre ord, Han sier til dem: "*Jeg har aldri kjent dere*", "*Jeg har aldri opplevd eller kjent dere intimt*", "*dere er ikke en del av Meg*".

Det er dette "**aldri å forutse**" dem, som viser at de ikke var i Gud som en egenskap i Hans tenkning. Og Gud har rett til å tenke det Han tenker, og Han kan, og Han vil holde dem utenfor sin tenkning.

Og ikke bare holde dem ute, men Han vil tilintetgjøre alt som ikke var en del av Ham til å begynne med, og dermed rense jorden for det livet som ikke var i Ham til å begynne med. Det er derfor historien om kvegmannen som lette etter blodmerket er så viktig.

Hvis de er Hereford, så kan de komme inn. Bare fordi de har et merke på seg, betyr ikke det at de er Hereford.

Derfor fortalte Han lignelsen om Menneskesønnen som gikk ut og sådde såkorn, og djevelen gikk bak Ham og sådde sitt eget såkorn. Og resultatet av lignelsen er at Han vil samle inn i sin egen såkornkasse de frøene Han sådde, og ta alle frøene Han ikke sådde, og brenne dem med ild.

Uten blodet har de ikke gudslivet i seg, som er Den Hellige Ånd. Og de kan ikke engang "*vandre i lyset slik Han er i lyset*". Så de kan ikke motta lysets velsignelser, fordi de ikke engang forstår at Han er her og i Hans Ord.

Så hvordan kan de vandre i det de ikke vet eksisterer? De kan ikke eie det, for det var aldri meningen at de skulle eie det.

Du blir ikke en Guds sønn, du har alltid vært en sønn. Apostelen Paulus sa: "*Dere er nå Guds sønner*". Og "*fordi dere er sønner, har Gud gitt dere sin Ånd*", sitt gudsliv.

Og det er derfor du tok imot Ham, og Han lar deg bli det du allerede er. **Det er Johannes 1:12.** Så som larven som blir til sommerfugl, og rumpetrollet

som blir til frosk, kommer du inn i ditt sønneskap, fordi du ble gitt den naturen i deg til å begynne med.

Dere kom til denne verden for å bli testet av Ordet, og Ordet forandret den tilstanden dere var i, til voksenlivet. Du er bestemt til Adopsjon, som er plasseringen av sønner. Men siden alle andre aldri var sønner til å begynne med, er de helt utslettet. De er utslettet.

Slangens ætt har mer og mer begynt å vende tilbake til sin opprinnelige tilstand og ligner mer og mer på det dyret det begynte som i begynnelsen. Alle deres piercinger i nesen passer til en gris, og piercinger ikke bare i nesen, men i ørene som man gjør for en ku, og striper som en sebra har, og tatoveringer som en øgle og slange. De identifiserer seg som dyr, slanger og øgler.

Og sier de ikke i dag, identifiser deg som det ene eller det andre?

Hvorfor tror du vi ser denne "identitetskrisen" som vi ser? Først begynte de å identifisere seg som det motsatte kjønn. Men nå er det hunder, katter, kaniner, slanger og øgler. Det viser at det ligger i deres hjerte å identifisere seg med dyret i hagen hvor deres natur kommer fra.

1. Mosebok 1:11 "Hver sæd skal bære frem etter sitt slag". Dere ser dette ordets modenhet i dag i sin fulle manifestasjon.

Som jeg sa tidligere, kan de si, vel, hvis du kaller ham han eller hun eller hun eller han eller hva som helst, og de sier, vel, jeg identifiserer meg som det. Og de sier, så du identifiserer meg feil, og derfor tar du feil. Nei, du identifiserer deg selv feil, og derfor tar du feil. Du kommer ikke til å forandre hva jeg tenker. Du kan bare forandre hva du tenker.

De har altså vendt tilbake til sine forfedres fulle slangeblod, og som Bibelen sier: **"De er som dyr som er tatt til fange for å bli utryddet."**

Kan du forestille deg et dyr som er tatt for å bli tilintetgjort? Det er det Bibelen sier. De er skapt som dyr. Deres slekt er dyriske dyr. De er tatt for å bli tilintetgjort. Han samlet en type sæd i sin skuffe, og Han sa: "Brenn opp resten.

Men vi blir derimot likedannet med Hans førstefødte Sønnens bilde ved at "**Gud virker i oss til å ville og gjøre Hans fullkomne vilje**". Det er derfor apostelen Paulus sa: "**Og nå er dere sønner**". Vi identifiserer oss altså som sønner og forventes derfor å handle som sønner med Hans hjelp. De som identifiserer seg som en katt, går rundt og sier: "Meauw, Meauw, Meauw". De er tilbakestående. De er tilbakestående. Unnskyld meg. Det er et stygt ord. De er sinnssyke.

Og så stiller Paulus spørsmålet: "**Hvem har stått hans vilje imot?**" Hva sier så apostelen Paulus som svar på disse innvendingene?

Vi finner hans svar i **Romerne 9:20** "**Nei, men du menneske, hvem er du som har anstøt mot Gud? Skal det skapte si til den som skapte det: "Hvorfor har du skapt meg slik?"**"

Kan man klandre en slange for dens natur? Kan du klandre hans avkom for hans natur? Dere har alle hørt historien om bonden som så en slange som lå sammenkrøllet og fastfrosset på åkeren sin.

Han syntes synd på den stakkars frosne slangen han så på åkeren sin. Så han plukket opp den giftige slangen og la den i brystet sitt. Han ville varme den opp mens han gikk tilbake til huset sitt. Det er som våre liberale sinn i dag. Folk tenker: "Vet du hva? Han har kanskje mannlige deler, men han driver med en kvinnesport, så han identifiserer seg som kvinne.

Jeg mener, legg slangen i brystet ditt og varm den opp så den kan bite deg og drepe deg. Han ville varme den opp mens han gikk tilbake til huset sitt.

Så satte han seg ved peisen i sitt koselige hjem og tinte den søte lille kroppen helt opp.

Men da slangen var tint opp, begynte den å bite ham, og mens han lå der døende, sa han til slangen: "**Hvorfor bet du meg, siden jeg reddet livet ditt?**" Og **slangen** svarte: "**Men du glemte én ting, en slange er fremdeles en slange.**"

Jeg kunne komme inn på politikk her, men det gjør jeg ikke. Og så synes vi synd på disse stakkars gamle politikerne som ser ut som om de er helt nede

og trenger vår hjelp, og vi skjønner ikke at de bare er slangefrø, og at de vil bite deg når de kommer seg.

Og i **1. Mosebok 1,11** står det at "*enhver sæd skal bære frem etter sin art*", og i **Matteus 7** advares vi: "*På deres frukter skal dere kjenne dem.*"

Og de beviser hva de er, når de etter den hvite trone vender seg mot Gud og Guds barns leir og prøver å ødelegge oss, bare for en gang for alle å bli samlet sammen og brent i ildsjøen.

Og er det ikke pussig at de som skal samles inn, de designet Roundup? De gjør det samme, og så blir de sinte på Gud fordi han gjør det samme. Beklager, men det er sannheten.

Derfor må Gud tilintetgjøre alt og alle som ikke er Guds sønner eller døtre. Bare de som var i Gud før jordens grunnvoll ble lagt, vil leve evig. Alle andre vil gå fortapt.

De som var fylt av Guds eget liv. Sønner som var en del av Guds tenkning. Det er derfor Han kan si til alle andre: "*Gå bort fra meg, du som arbeider slik din natur er, du er en inntrenger*", og "*Jeg har aldri kjent deg*". *Du var aldri i mitt sinn i begynnelsen.*"

Han tilintetgjør til slutt alt som ikke var i Hans sinn til å begynne med. Det er grunnen til at Han til og med må brenne over jorden og gjenopprette himmelen, og vi vil få en ny himmel og en ny jord som aldri ble berørt av den skitne rasen av hybridiserte mennesker.

Nå kan du se frem til en evighet uten pigghårede mennesker som ser ut som griser og kuer og rotter og alt mulig annet. De kommer ikke til å være der. Gud har en mur rundt byen sin, ok? Gud er veldig kresen, og vi burde være kresne, og de kaller det diskriminering, men det er faktisk kresne.

På den måten kan det ikke bli et nytt opprør mot Den Hellige. Det vil ikke finnes spor av den andre rasen, ikke noe DNA som kan finne veien tilbake, alt ødelagt av ild for aldri å finne veien tilbake blant Guds sønner igjen.

Han sa: "*Gå bort fra meg, jeg har aldri kjent deg.*" Du er en inntrenger som ikke var i mitt sinn før verden ble skapt.

Esau var altså aldri i Guds tanker, men han kom frem som et produkt av forplantningsloven, som er den livsloven som styrer alt liv. Og "på **fruktene kjenner dere dem igjen**." Han er kjent.

Og siden han kom frem av en blandet ætt, kom han frem som en som Gud aldri hadde kjent og dermed aldri elsket, og som han faktisk hatet. Derfor kunne Gud si: "Esau har jeg hatet. Hvorfor? Han var av en annen rase før han ble født, jeg kjente ham ikke. Jeg kjente ham aldri. Jeg kjenner ham ikke nå. Han er av en annen rase. Han er en slangefrø. Han har blandet seg inn.

Men i Jakobs tilfelle måtte Gud kjenne ham for å elske ham, og det var før noen av barna visste hva som var rett eller galt. Jakob hadde vært i Guds tanker til å begynne med, men det hadde ikke Esau.

Videre minner apostelen Paulus oss om at de som ikke var i Gud til å begynne med, ikke var noe annet enn en "**ting som ble dannet**", og derfor er det galskap og blasfemi å reise seg mot Gud selv som skapte alle ting.

Det neste apostelen Paulus sier når han taler om deres tanker, er: "**Hvorfor har du gjort meg slik?**" Og dette hjelper oss til å fastslå, uten tvil, nøyaktigheten av Guds suverenitet i utvelgelsen.

I Esaus tilfelle: Hvorfor har du gjort meg til gjenstand for "**hat**"? Fordi Han kan si: "**Du var aldri i Ham**". Du har et annet liv som ble blandet inn i strømmen av Guds liv.

Og du blandet den strømmen med mitt gudsliv og forurenset strømmen. Men som i Faraos tilfelle: Hvorfor har du skapt meg bare for å "**forherde**" meg? Hvilken annen mening kan man legge i det?

Legg merke til hvordan apostelen Paulus gjennom hele dette avsnittet tydelig ser at hans mål var å behandle dem han elsker, som "**kar til ære**" og barmhjertighet.

På den annen side kaller han dem som han "**hater**" og "**forherder**", for "**kar til vanære**" og vrede.

Nå, så du sier, hvordan kan det ha seg at alle disse menneskene er forherdet mot ordet? Fordi det er deres natur. Hør her, hvis din natur er å elske, så kommer du til å elske. Men hvis din natur er å hate, så kommer du til å vise

det. Du kommer til å hate.

Livets lov har i seg loven om velsignelse og forbannelse. Det er Skriftens dualitet og Skriftens parallellitet.

Legg merke til hvordan han sier i **Romerne 9:21-23**. "*Har ikke pottemakeren makt over leiren, av samme klump, til å gjøre ett kar til ære og et annet til vanære?*"

Og han viser oss hvordan dette er mulig når han sier: "*Tenk om Gud, som var villig til å vise sin vrede og gjøre sin makt kjent, med stor langmodighet utholdt vredens kar, som var skikket til ødeleggelse: Og hva om han gjorde dette for å åpenbare sin herlighets rikdom på barmhjertighetens kar, som han på forhånd hadde beredt til herlighet?*"

Med andre ord, hvis alle slangene og øglene og skorpionene lever om natten? Og de sier: "Du lever ikke før du er oppe om natten. Ok, det er deres liv. Ok, snu det nå. Gud ga oss dagtid for å holde oss våkne, for å gjøre ting, for å være produktive. Alt annet, natten, er søvn. Hvorfor skapte Han natten? For å vise frem dagens herlighet, for å vise kontrasten. Du skjønner, hvis du ikke har kontrast, hvis du ikke har velsignelse og forbannelse, så har du ingen forståelse av utvelgelse.

Så igjen viser dette at karene var i Ham, og at de andre ikke var det.

I disse versene gir apostelen Paulus oss det fulle svaret på innvendingene som ble reist i **Romerne 9,19**. Først spør han: "*Har ikke pottemakeren makt over leiren?*"

Det er verdt å merke seg at det ordet som her er oversatt med "**kraft**", er et annet på gresk enn det som er gjengitt med "makt" i **Rom 9,22**, der det bare kan bety Hans makt.

Men her i **Rom 9,21** må den makt det tales om, referere til Skaperens rettigheter. Han har rett til å gjøre det Han ønsker å gjøre, ut fra sin suverene hensikt og plan; dette fremgår av det faktum at det samme greske ordet er brukt i **Joh 1,12**.

"Så mange som tok imot ham, dem gav han makt (eller rett) til å bli Guds sønner". Greit, Exousia.

Og denne Exousia betyr retten eller privilegiet til å bli Guds sønner. Den reviderte versjonen sier **"rett"** både i **Johannes 1:12** og **Romerne 9:21**. Så Gud har en rett.

Romerne 9:21 "Har ikke pottemakeren makt over leiren (rett over leiren) av samme klump, slik at han kan gjøre ett kar til ære og et annet til vanære?"

"Pottemakeren" er Gud selv, som apostelen Paulus sier: **"Hvem er du som har noe imot Gud?"**, og så fortsetter han: **"Skal det formede si til ham som formet det?"**.

Noen vil frata disse ordene deres kraft ved å hevde at selv om den menneskelige pottemakeren lager kar som skal brukes til mindre ærefulle formål enn andre, er de likevel alle utformet for å fylle en eller annen nyttig plass.

Men apostelen Paulus sier ikke: **"Har ikke pottemakeren makt over leiren av samme klump, slik at han kan gjøre ett kar til et ærefullt bruk og et annet til et mindre ærefullt bruk"**.

Men han taler om noen **"kar"** som er gjort **"til vanære"**.

Så la oss oppsummere det vi har lært.

I **Rom 9,19** stilles det to spørsmål: **"Du vil da si til meg: Hvorfor finner han likevel feil? For hvem har stått hans vilje imot?"** På disse spørsmålene blir det gitt et tredelt svar.

For det første benekter apostelen Paulus i **Rom 9,20** at skapningen har noen rett til å sette seg til doms over Skaperens veier: **"Nei, men du menneske, hvem er du som har anstøt mot Gud? Skal det skapte si til den som har skapt det: "Hvorfor har du skapt meg slik?"**

Apostelen Paulus insisterer **på at Guds vilje ikke må trekkes i tvil**. Uansett hva Han gjør, må det være rett.

For det andre erklærer apostelen Paulus i **Romerne 9,21** at Skaperen har rett til å disponere over sine skapninger slik Han finner det passende: **"Har ikke pottemakeren makt over leiren, av samme klump, til å gjøre ett kar til ære og et annet til vanære?"**

De samme menneskene som motsetter seg Guds vilje til å disponere over det Han ønsker, er de samme menneskene som ikke har noe imot å bruke Roundup for å utrydde ugresset i hagen eller på åkeren slik at avlingene deres skal blomstre.

Men Gud taler om det samme når Han snakker om ugresset (tarene) som er blandet inn i hveten.

Han sier, etter at de virkelig har manifestert hva de er, samle hveten min i låven min, men så skjærer du ned ugresset og samler det til brenning som om ugresset (tarene) bare er et unyttig liv. Vi synes ikke å ha noe problem med å si at ugresset ikke har noen nytteverdi for dem.

Jeg vet at moderne kvinner kan lage dekorasjoner av dem, men det er ikke nyttig. Man ender opp med å brenne dem til slutt uansett, for de slites ut, de blir gamle, de tørker ut og alt mulig annet. Og å spise dem ville være nytteløst, men de har ingen næring i seg, og noen er til og med giftige å spise.

Så mens vi snakker om hveten som har fått tildelt bruksområder. Det er det samme prinsippet når Gud tar sin beslutning. Hvorfor da protestere mot det Gud gjør når du selv tar den samme avgjørelsen? For meg høres det ut som hyklerske tanker.

Det er verdt å merke seg at ordet for **"makt"** her er **Exousia**, og det er et helt annet ord enn det som oversettes med **"makt"** i det følgende verset (**"å gjøre sin makt kjent"**), der det er **"Dunamis"**.

Med andre ord: "*Har ikke pottemakeren makt over leiren?*" Det må være Guds makt eller myndighet, eller Hans rett, som utøves. Det er med andre ord Hans rett til å velge det Han velger.

For det tredje gir apostelen Paulus i **Romerne 9,22-23** en begrunnelse for hvorfor Gud handler annerledes med én av sine skapninger enn med en annen:

På den ene siden er det for å "*åpenbare hans vrede*" og "*gjøre hans makt kjent*", på den andre siden er det for å "*gjøre hans herlighets rikdom kjent*".

"Har ikke pottemakeren makt over leiren av samme klump, slik at han kan gjøre ett kar til ære og et annet til vanære?"

Gud har selvsagt rett til å gjøre dette fordi Han er Skaperen. Utøver Han denne retten? Ja, som **Romerne 9:13** og **17** tydelig viser oss. "**For samme grunn har jeg oppreist deg (Farao)**". Har jeg oppreist Farao?

Rom 9,22: "Hva om Gud, som ville vise sin vrede og gjøre sin makt kjent, med stor langmodighet utholdt vredens kar, som var egnet til ødeleggelse?"

Her forteller apostelen Paulus oss i den **andre** grunnen hvorfor Gud handler slik. Hans handlinger er forskjellige, med forskjellige mennesker, han forbarmer *seg over noen og forherder andre, han gjør ett kar til ære og et annet til vanære.*

Det er to grunner til at Gud gjør noen til "*kar til vanære*": **For det første** for å "*vise sin vrede*", og **for det andre** "*for å gjøre sin makt kjent*". Begge disse grunnene ble nevnt i Faraos tilfelle.

Ett av poengene Han kommer med, må vi ta i betraktning. Han sier at de er "*vredens kar som er skikket til ødeleggelse*". Det er ikke det at de er skikket til ødeleggelse. Men "*de er skikket til ødeleggelse*". Dette viser at beslutningen om å gjøre dem egnet ligger utenfor deres egen vilje og handlinger.

Det er som om du har et tannhjul, og så lager du et annet tannhjul slik at det passer til det første tannhjulet, ok? Men tannhjulet har ikke laget seg selv. Det er laget av en utenforstående.

Det er ikke det at de er skikket til undergang. Men "**de er skikket til undergang**". Dette viser at beslutningen om å gjøre dem egnet ligger utenfor deres egen vilje og handlinger.

Det er at "**enhver sæd må komme ut i samme natur som den den kom ut av**". Det er slik de er utrustet til ødeleggelse: i kraft av sin egen fødsel, i kraft av sin egen avstamning.

Og det hevdes at det ikke er nødvendig for Gud å "**gjøre dem skikket til undergang**", fordi de allerede er skikket fra naturens side av sin egen ætt, som lå utenfor Guds plan.

Så denne tilpasningen er ikke basert på hva de gjør. Før Esau og Jakob gjorde noe som helst, hatet Gud den ene, men elsket den andre.

Så denne tilpasningen skjer ikke gjennom det de gjør, slik vi ser i **Romerne 9:11-13**: At Esau ikke var egnet til å bli gjenstand for Guds hat før han ble født? Men han var egnet til et slikt hat ved å blande seg inn i Guds plan - livet i Hans egne sønner.

Gud hadde med andre ord en plan for sine egne sønner. Og Esau ønsket å være en sønn. Han ville være den førstefødte. Han kjempet med Jakob for å bli den førstefødte. Han kjempet med Jakob for å få velsignelsen.

Men det faktum at han ble født av en livsfrø som slangen hadde lagt inn i menneskets livsstrøm, gjør at man kan si at han var skapt til undergang.

Igjen, se på Farao selv som vi ser i **2. Mosebok 4:21**! At Gud fortalte Moses hvordan **Han ville forherde Faraos hjerte før det noen gang skjedde eller fant sted**.

Hvordan kan man si at Gud gjør "**tilpasningen**" når de selv er et biprodukt av det som ikke var i Guds tanker til å begynne med?

Men Gud brukte reproduksjonsloven som sier at "**hver sæd er av sitt eget slag**".

Legg nå merke til at Gud først og fremst frembrakte Sønnen. Deretter frembragte Han alt annet. Men i vers elleve sa Han, før Han frembragte solen, månen, stjernene, sa Han, la hvert frø frembringe etter sitt slag. Greit, så det var allerede gjort før verdens grunnvoll ble lagt, før verden ble dannet og alt annet.

Svaret er ganske enkelt om de ikke var i Guds tanker. Gud vil utslette alt som ikke var i Hans tanker ved Hans forutbestemmelse.

Og ved forutbestemmelse kjente Han aldri Esau, og derfor er de som Gud aldri kjente, det vil si at de aldri var i Hans tanker til å begynne med, når de kommer frem, overlatt til sin egen vilje, der de alltid vil **velge dødens vei**. Det ser vi to steder i Skriften.

Ordspråkene 16:25 *Det er en vei som synes rett for et menneske, men enden på den er dødens veier.*

Ordspråkene 14:12 *Det er en vei som synes rett for et menneske, men enden på den er dødens veier.*

Så sier han i **Rom 9,23**: "**Og for at han kunne åpenbare sin herlighets rikdom på barmhjertighetens kar, som han på forhånd hadde gjort rede til herlighet.**"

Det eneste poenget i dette verset som krever oppmerksomhet, er det faktum at "**barmhjertighetens kar**" sies å være "**i forveien beredt til herlighet**".

Mange har påpekt at det forrige verset ikke sier at vredens kar på forhånd var gjort rede til ødeleggelse.

Men ved å bruke ordet "innrettet **til ødeleggelse**" er det en faktor her som antyder at det er mer enn de selv som innretter seg, men snarere at de er skapt på en slik måte at de ikke kan unnsnippe å bli innrettet til ødeleggelse. Det taler om en suveren bestemmelse fra Skaperens side om å tilintetgjøre alt som ikke var med i den opprinnelige skapelsen.

Det er bare vakkert, ærlig talt. De synes kanskje ikke det, men det gjør jeg.

Så fra den **usynlige foreningen av bruden 65-1125 S:86** Bror Branham sa:
Hvordan kan du gå glipp av å se slangens sæd, når du ser kvinnen, et biprodukt? Ikke en annen kvinne som henne, skapt i den rekkefølgen for at hun kunne bli bedratt...

Gud visste... Hvis han ikke kjente slutten fra begynnelsen, så var han ikke Gud. Hvis Han ikke er uendelig; hvis Han ikke er det, hvis Han ikke kan være uendelig uten å være allvitende, allestedsnærværende, vite alle ting, evig...

*Så Han visste alt, og **Han måtte skape den kvinnen**. Mannen hadde ikke en kone. Kona og mannen var det samme. Han hadde den feminine og maskuline ånd i seg selv.*

Han måtte skille seg ut, ta et biprodukt etter at hele skaperverket var skapt. Ingen kvinne skapt av Gud i den opprinnelige skapelsen kan gjøre noe slikt. Hun ble skapt slik for å gjøre det.

Han visste at hun ville gjøre det. Hvis han ikke gjorde det, var han ikke Gud. Men se, de egenskapene som er i Gud, måtte vises. Han skulle være en Frelser.

Hvorfor skapte Gud slangen? En stor, kjekk fyr. Han var karismatisk. Han kunne snakke med kvinnen og bedra henne. Hvorfor gjorde han ham slik? Hvorfor gjorde han ham til en ridende slange til å begynne med? Men han ble kalt en slange fordi han mistet bena og armene etter forbannelsen. Men hvorfor tillot Gud det? Fordi han ville være i stand til å frelse. Han ønsket å kunne være Suveren. Han ønsket å kunne være Frelser og Helbreder og Forløser, og alle disse tingene ville ikke ha kommet gjennom den opprinnelige planen, fordi mennesket ikke ville ha trengt ...ville ikke trengt helbredelse, ville ikke trengt noe annet. Forstår dere? Så Guds visdom, Han tillot, ved å ta ut av Adam, tok Han nå fra den opprinnelige skapelsen. Men Han tok ut noe og skapte en annen skapelse.

Så kom hun sammen med denne... Han skapte denne mannen. Hvorfor gjorde Gud slangen til det mest intelligente vesenet der ute? Og han måtte se vakker ut, og han var en stor mann, hvorfor skapte Gud ham på den måten? For at han skulle kunne frembringe sin plan. Han kjente ikke Esau personlig. Han kjente ikke Farao personlig. Men han visste at ut av dette

store dyret ville det komme avkom. De ville ha alle hans egenskaper av bedrag og alt annet, se, slik at Han kunne hate dem før de i det hele tatt hadde begynt.

Og for å gjøre alt fullkomment slik Han hadde det, så kunne ingenting gå tapt. Å, ikke vær barn. Vær menn og kvinner. Vi er ved veis ende. Endetiden.

Med andre ord, alt ville gå tapt. Hvis Gud ikke hadde skapt en vei til frelse, ville alt gått tapt.

Så Gud måtte skape kvinnen etter skapelsen for å tillate henne å bruke fri vilje og dermed ikke Hans vilje. Og siden han kjente naturen til et menneske med fri vilje og naturen til dyret, som var smart og fargerikt, visste han at hun ville la seg lokke.

Nå ga Han hennes mann befalingen om ikke å gjøre det, men kvinnen hørte det bare fra mannen og valgte å lytte til en annen mann, i stedet for sin egen mann, hun lyttet til dyret som var større og mer fargerikt og sannsynligvis smartere enn hennes egen mann. Men han hadde en annen sæd.

Og da han visste at forplantningsloven sa: "**Hver ætt** etter sitt slag", lot han naturloven gå sin gang og frembringe denne menneskerasen som ikke var med i det opprinnelige skaperverket.

Men siden "**Han aldri kjente dem**", så er de ikke i Guds opprinnelige tanker og dermed ikke i Guds opprinnelige skapelse. Vi kan ikke si at Gud aldri kan ha kjent dem, og så si at Gud kjente Farao og Han kjente Esau. Det gir ikke mening.

Hvis broder Branham sa, vi er i Guds skapende tanker, og så sier du, vel, Gud kjente Esau før han ble født. Han hatet, vel, hvordan kan det ha skjedd? Hvis Gud kjente Esau og han kjente Farao da, de var i Hans tanker, da var de en del av Gud. Så du skjønner, Gud tillot denne andre rasen å blande seg inn, og Han visste nøyaktig hva frøene ville bli, fordi hvert frø ville bringe frem etter sitt slag. Han skapte slangen til å være slik han var. Han skapte det dyret.

På grunn av loven om reproduksjon i **1. Mosebok 1,11** visste Gud at de som ikke var i hans tanker, ikke ville komme til å bli hans utvalgte. Men de ville komme til å bli av samme natur som sædbæreren, som tilfeldigvis var dyret.

I Judas 1:10 *Men disse taler ondt om det som de ikke kjenner, (hvorfor kjenner de det ikke? De har ikke Den Hellige Ånd.) Men det som de kjenner naturlig, (av sin natur) som dyr, i disse ting forderver de seg selv.*

Så du ser, i sin natur korrupperer de seg selv.

Så vi blir fortalt at de korrupperer seg selv av natur.

2 Peter 2:12 *Men disse, (etter sin natur) som naturlige dyr, er laget for å bli tatt og ødelagt, taler ondt om de ting som de ikke forstår; (De har ikke Den Hellige Ånd) og skal fullstendig gå til grunne i sin egen fordervelse. Deres egen slangefrø.*

Hvorfor det? På grunn av deres egen natur. Det er det som er korrupt, deres natur.

Og som "**dyr er de skapt til å bli tatt og tilintetgjort**".

Men han ville tillate dette avbruddet som da ville avhenge av deres eget valg i stedet for å akseptere Guds valg for dem. Og Han tillot det å komme gjennom Eva. Hun er mor til alt levende, men Adam er ikke far til alt levende.

Det var to fedre, og dermed var det tvillinger.

Men de som Gud kjente på forhånd, dem har Han beredt til herlighet, og dette er ikke det samme som det karet som er beredt til ødeleggelse. Som jeg sa, Gud ødelegger aldri mennesket, mennesket ødelegger alltid seg selv.

Betesda-dammen 50-0811 P:11 *Gud ødelegger ingenting. Mennesket ødelegger seg selv med verdslig visdom.*

Så allerede før de ble født, var de ikke av Guds rase, men av dyrets rase. Så de var forutbestemt til sin undergang på grunn av de prinsippene Gud har fastsatt.

Som **Femte Mosebok 28,15-58**. All forbannelsen som kommer over dem.

De er ikke skapt til å gi "**akt på Guds røst**", **de kan ikke engang forstå Guds ting**, så hvordan skal de da kunne gi akt på det? Se, derfor er forbannelsene bestemt til å komme over dem og overmanne dem, men velsignelsene skal komme over oss og overmanne oss fordi vi ble skapt til å motta Den Hellige Ånd, til å forstå Guds ting.

Romerne 9,29 De er "**skikket til undergang**", og sammenhengen viser tydelig at det er Gud som "**skikker**" dem slik på grunn av deres ætt.

Men Han gjør det ikke ved å kjenne dem personlig, men ved å la dem gripe inn og bruke sine lover til å regulere deres skjebne.

Selv om **Romerne 9,1-33** inneholder læren om gjengjeldelse, er det flere andre steder som henviser til den, og vi vil nå forklare ett eller to av disse:

Romerne 11:7 "Hva da? Det som Israel søkte, det fikk han ikke, men de utvalgte fikk det, og de andre ble forherdet."

Du skjønner, bare de som har Den Hellige Ånd kan forstå Guds Ord, men de andre kan det ikke. Så de bryter ordet til sin egen ødeleggelse, som Peter sa.

Resten ble forherdet, noe som betyr at de som ikke er utvalgt og forutviten av Gud, er bestemt til forherdelse i kraft av sin natur. Som leire i solen, er det dens natur å bli hard. Ikke sant? Du setter solen der ute, du setter leire der ute. Hva skjer da? Fuktigheten forsvinner, og den blir hardere og hardere og hardere. Men du kan legge voks der ute. Og hva skjer med voks? Den bare smelter over alt. Hvorfor det? Fordi det er naturen. Mens voksens natur vil mykne i den samme solen. Så de blir ødelagt på grunn av sin natur.

Sirs, We Would See Jesus 64-0318 P:30 *Som i begynnelsen var Gud ikke engang Gud. Han var den store evige. Og der inne var attributter. Attributter var Hans tanker. Og så ble det et Ord som dette. Og et ord uttrykt, vel, en tanke uttrykt er et ord.*

Et ord uttrykt er en tanke. Og husk, **hvis du noen gang har vært i Guds tanker, så vil du alltid være der**. Hvis du har evig liv, er du uttrykket eller egenskapen til Hans tanke for denne tidsalder.

Det finnes bare ett evig liv, og det har alltid eksistert. Og du eksisterte i Hans sinn før det fantes en verden. Det er grunnen til at Han sa **at Han utvalgte deg før verdens grunnvoll ble lagt**.

Det er ikke hva vi tenker, hva noen andre tenker; det er hva Gud evig ... **Du var alltid (Se?) i Hans tenkning**.

Og hvis "**Gud ikke kan forandre seg**", og **Hebreerne 13:8** sier at "**Jesus Kristus er den samme i går, i dag og til evig tid**", og i **Malakias 3:6**, **for jeg er Herren, jeg forandrer meg ikke**, og **4 Mosebok 23:19** "**Han er ikke et menneske så han kan lyve**".

Da er Hans tankegang den samme tankegangen nå, og Han har ikke forandret et eneste ord av den. Da vil du alltid være i Ham hvis du var i Hans tanker den gang, før verdens grunnvoll ble lagt. Og det er evig liv.

Hvem er denne Melkisedek 65-0221E P:27 Nå, vi finner Ham i begynnelsen, Hans egenskaper. Og nå **var du sammen med Ham da. Det er da Livets Bok kommer til syne**.

Nå leser vi her borte i **Åpenbaringen, 13. kapittel, 8. vers**, at dyret som kommer over jorden i de siste dager, **vil forføre alle de menneskene på jorden hvis navn ikke var skrevet i Lammets Livets Bok før verdens grunnvoll ble lagt**.

Så hvorfor kommer de til å bli bedratt? Du kommer ikke til å bli bedratt. Det er ingen måte du kan bli bedratt på. Men de vil bli det på grunn av sin avstamning.

Tenk på det. Før Jesus noen gang ble født, fire tusen år før han kom til jorden, og flere tusen år før du kom til jorden, døde Jesus i Guds sinn for verdens synder, og **Livets Bok ble skapt; og ditt navn ble skrevet inn i denne Livets Bok før verdens grunnvoll ble lagt. Det er Bibelens sannhet. Forstår dere?**

Ditt navn ble innstiftet av Gud og innskrevet i Livets bok før verdens grunnvoll ble lagt. Du var der i Hans attributter. Du husker det ikke, nei, for du er bare en del av Hans liv.

1 Tess 5,9: "For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å bli frelst ved vår Herre Jesus Kristus".

Dette utsagnet er jo ganske meningsløst hvis Gud ikke har "**utpekt**" noen til vrede. Å si at Gud "**ikke har utvalgt oss til vrede**", innebærer helt klart at det finnes noen som Han har "utvalgt **til vrede**", men snarere fordi de ikke var i Hans tanker.

Disse er utpekt til vrede. Som alt ugress som kommer inn i din planlagte hage, blir tatt ut og ødelagt.

1 Pet 2,8 "En sten til anstøt og en klippe til anstøt for dem som snubler over Ordet og er ulydige, slik de også ble satt til".

Disse ordene "**hvortil**" peker ikke på at de snublet over Ordet eller var ulydige mot det. Snarere er deres "**snubling**" og "**ulydighet**" et bevis på at de ikke var i Guds sinn.

Og de er ikke utvalgt til herligheten, som er (Guds meninger, verdier og dommer). De var ikke en del av det til å begynne med, derfor kunne de snuble og være ulydige mot det de aldri kjente til.

Identifikasjon 64-0216 S:31 ... hvordan kan du benekte at Hans Ord er sant, når du er en del av Hans Ord? Amen. Det er helt sikkert. A-vindikert på riktig måte, de kunne ikke ta feil av det. Han sa: "Det **er ikke Jeg som gjør gjerningene; det er Min Far som bor i Meg."**

Det er ikke din person som gjør verket. **Johannes 14:12**. Det er Faderen som bor i deg. Det er Hans sæd.

Og Guds ord er i deg hvis du var i Guds tanker i begynnelsen. Du er en del av Hans tanker. Evig liv.

Fem identifikasjoner 60-0911E P:70 *Det siste oppdraget: "Gå ut i all verden og forkynn evangeliet. Den som tror og blir døpt..." La meg sitere det slik det skal være, slik det er delt opp. "Gå ut i hele verden og til alle folkeslag og demonstrer Den Hellige Ånds kraft. Den som tror på dette og blir døpt, skal bli frelst; den som fornektet det, skal bli fordømt. Disse tegnene vil følge dem som tror; de vil legge hendene på de syke, og de skal bli friske; de vil drive ut djevlene; de vil tale med nye tunger. Dette vil være tegnene som følger." Det siste verset sier: "Og de vendte tilbake. Herren virket med dem og stadfestet sitt ord med tegn som fulgte." Det var slik den første menigheten var.*

Broder Branham lærte oss at det å lyve, stjele, røyke, drikke og begå ekteskapsbrudd ikke er noen synd, men bare kjennetegn på vantro. Skriften sier: **"De syndet fordi de ikke trodde."**

2 Peter 2:12 "Men disse, som naturlige dyr, skapt til å bli tatt og ødelagt, taler ondt om det de ikke forstår, og skal gå til grunne i sitt eget forderv".

Også her er de skapt, men det må tas i betraktning at Han aldri kjente dem, så de kunne ikke være i Hans tanker før de ble skapt. Og av denne grunn var det allerede fordømt til ødeleggelse i det øyeblikk frøet kom frem.

Og det er ikke annerledes enn en uektefødt sæd som vil gå fortapt sammen med sine foreldre.

Derfor, bortsett fra av den grunn at Gud ikke innstiftet dem til sin herlighet, som er hans doxa. Han lot i stedet alle andre frø komme frem som forkastelige for Hans Ord og dermed underlagt forbannelsens lov.

Vi får vite at det står "som **dyr**", som er "**skapt til å bli tatt og ødelagt**", og dermed ser vi tydelig at dyrene ikke er skapt til å være i overensstemmelse med Hans førstefødte Sønns bilde.

De var ikke forutbestemt til å være gudsfrø, og dermed ikke skapt til å være en del av Gud. Derfor kan de ikke bli det de ikke var ment å være.

Judas 1:4 "For det er noen som har sneket seg inn uten å vite det, de som fra gammelt av er bestemt til denne fordømmelse, ugudelige

mennesker, som vender vår Guds nåde til utuktighet og fornekter den eneste Herre Gud og vår Herre Jesus Kristus."

At de snek seg inn uten å vite det, viser faktisk at de var utelatt fra Hans forutviten. De var ikke en del av Ham til å begynne med. De var ikke i Guds sinn, og dermed har de ikke noe gudsliv, og de kan ikke være sæd.

"Og alle som bor på jorden, skal tilbe ham (Antikrist), alle hvis navn ikke fra verdens grunnvoll ble skrevet i Livets bok hos Lammet som ble slaktet." Åp 13,8.

Så det er ingen måte, hvis du er ordinert av Gud, at du kan bli overtalt eller torturert eller noe annet og akseptere dyrets merke. Du kan ikke gjøre det. Det ligger ikke i din natur å gjøre det. Du må dø først.

Dette sier alt. **De ble ikke skrevet inn i Livets bok.** Så de er de som kom inn i denne verden ved hybridisering. Og la meg fortelle deg, det er sannsynligvis en av en million Guds frø på jorden. Så de er de som kom inn i denne verden ved hybridisering.

Det var ikke meningen, men Eva, et biprodukt av den opprinnelige skapelsen, paret seg med dyret, og derfor var disse ikke med i den opprinnelige skapelsen.

De ble brakt inn i menneskehetens genpool gjennom hybridisering. Dette sier at det er de **hvis navn ikke ble skrevet i Livets Bok.** På grunn av dette skal de vise troskap til og bøye seg for Antikrist.

Her er altså passasjer som hevder det faktum at det finnes en fordømmelse. De bekrefter at de ugudelige er skapt for ondskapens dag, og at Gud former noen kar til vanære.

Og ved sitt evige Ord, dømmer Han dem som ikke står i boken, til fortapelse. At **"de er som dyr, skapt til å bli tatt og tilintetgjort, idet de fra gammelt av er bestemt til denne fordømmelse."**

I lys av disse skriftstedene ser vi derfor at Guds ord utvilsomt lærer både forutbestemmelse og fortapelse.

Og de ***hvis navn ikke sto i Lammets Livets Bok***, er de som er formet utenfor Guds vilje, og dermed var alt som ikke sto i Hans Bok, ikke i Hans tanker, og dermed er de skapt til å bli tilintetgjort.

Etter å ha redegjort for læren om gjengjeldelse, slik den er presentert i Skriften, la oss nå nevne noen andre betraktninger for å beskytte den mot misbruk og forhindre at du trekker uberettigede slutninger:

For det **første** betyr ikke læren om fortapelse at Gud har til hensikt å ta uskyldige skapninger, gjøre dem onde og deretter fordømme dem. De har ganske enkelt blandet seg inn i Guds plan og blir forkastet.

Skriften sier i ***Forkynneren 7,29: "Gud har gjort menneskene rettskafne, men de har funnet på mange oppfinnelser"***. Gud har ikke skapt syndige skapninger for å ødelegge dem, for Gud skal ikke lastes for sine skapningers synd.

Ansvar og kriminaliteten er menneskets. Det var Satan som blandet seg inn i menneskeheten, ikke omvendt. Og gjennom dyret skapte han et hybridisert menneske.

Gud vil helt sikkert ødelegge det som ikke var i Hans tanker til å begynne med.

Gud visste at med skapelsen av kvinnen, og gjennom dyret, ville det komme andre inn i Adams rase (Hans genpool), og de ville falle, bli syndige, forderve seg selv og bli funnet skyldige.

Gud visste også at det bare ville ta flere generasjoner (**6**) for mennesker å gifte seg inn i denne hybridiserte rasen, og derfor bestemte Gud i seg selv å frelse dem som var i Ham, som Han forutså.

Med andre ord: Guds sønner så menneskedøtrene, og de tok seg hustruer.

Andre bestemte han seg for å tilintetgjøre som eksempler på sin rettferdighet og strenghet. Ved å bestemme seg for å ødelegge disse andre, gjorde Gud dem ingen urett.

Husk, jeg sier bare at du ikke gjør noe galt når du dyrker hagen din. Er det noen som synes det er galt? At du bare skal la ugresset vokse opp og kvele livet til de gode plantene? Nei, det er det ikke.

Husk at det var kvinnen som skapte dem utenfor den opprinnelige boken. Og med dyret uten tvil. Disse er derfor født med en syndig natur, og **i deres synder forlater han dem.**

De kan heller ikke klage. Det er slik de ønsker; de har ingen hellighet; de elsker mørket mer enn lyset. De kalles Satans barn.

Derfor, som det står i **Salme 81,12**, "overgir Gud **dem til deres egne hjerters lyster**"!

For det **andre** betyr ikke læren om fortapelse at Gud nekter å frelse dem som oppriktig søker frelse. Men de har det ikke i seg til å søke frelse.

Esau forsøkte med tårer å omvende seg, men klarte det ikke. Han gråt bittert, men han kunne ikke omvende seg. Det var ikke i ham å omvende seg.

Faktum er at det fordømte mennesket ikke har noen lengsel etter Frelseren: De ser i ham "**ingen skjønnhet som gjør at de skulle begjære ham**". **De vil ikke komme til Kristus. De har ikke Den Hellige Ånd i seg som sæd. Og de er derfor ingen av Hans.**

Hvorfor skulle Gud da tvinge dem til å vende seg til Ham for å bli frelst, når de i utgangspunktet er skapt til å bli ødelagt? Han avviser ingen som kommer, hvor er da Guds urettferdighet i å bestemme deres rettferdige undergang?

Gud tvinger ikke de ugudelige til å synde. Gud sier bare det forferdelige ordet i **Matteus 15:14**: "**La dem være i fred**". "**De er ikke Hans.**"

For det **tredje** er dekretet om fortapelse på ingen måte i konflikt med Guds godhet. Selv om de ikke-utvalgte ikke er gjenstand for Hans godhet, sender Han likevel regn over rettferdige og urettferdige, og regn over hvete og ugress.

Guds midlertidige velsignelser er for hele menneskeheten, og viser Hans velvilje. Men fører Guds midlertidige godhet til at de omvender seg? Det gjør den aldri. Hvordan skulle de kunne det? De er tross alt skapt for å bli tilintetgjort.

Hvordan kan det forkastelige mennesket, jeg tenker på Donald Trump, forstå Guds ting? Som han sier, han har aldri noensinne tenkt på å omvende seg. Vel, hvis han aldri har tenkt på å omvende seg, så er han en forkastet. Hvordan kan han, som ikke var ment å være til, nyte det evige livets ting? Jeg dømmer ham ikke. Han dømmer seg selv. Han har fått mulighet etter mulighet etter mulighet til å si, ja, jeg har omvendt meg. Og han sier, og du spør ham? Han sier: "Nei, jeg ser ikke noe behov for å omvende meg.

Hvordan kan det fordømte mennesket forstå Guds ting? Som den forkastelige sier: "**Han har aldri engang tenkt på å omvende seg.**" Hvordan kan han, som ikke var ment å være til, nyte det evige livs ting?

Til slutt står det i **Rom 2,4-5** at de "**forakter hans godhet og overbærenhet og langmodighet, og etter sin forherdelse og sitt ubotferdige hjerte samler de seg vrede til vredens dag**".

La oss nå komme med denne nødvendige advarselen: Det er ikke mulig for noen av oss, i dette livet, å fastslå hvem som er blant de forkastelige.

Jeg sa nettopp at en var det. Men han er selvsikker.

Vi må ikke dømme noen mennesker, uansett hvor onde de måtte være. Den verste synder kan, for alt vi vet, være inkludert i nådens utvelgelse og en dag bli levendegjort av nådens Ånd.

Vår marsjordre er klar og tydelig, og ve oss om vi ikke følger den. Han er som Esau. Han gråt bittert, men han kunne ikke finne plass til omvendelse. Bibelen befaler oss å "**forkynne evangeliet for hver skapning**". Det er vårt ansvar. Hvis mennesker nekter å høre på det, er deres blod på deres egne hender.

Likevel sier **2. Korinterbrev 2:15-16**. "**Vi er for Gud en liflig duft av Kristus, både for dem som blir frelst og for dem som går fortapt. For den ene er vi en stank av død som minner dem om deres død, og for den andre er vi en duft av liv som fører til liv**".

Betyr det at jeg skal stemme? Jeg tror ikke det. Det gjør jeg virkelig ikke. For hvilken forskjell vil det gjøre? Denne nasjonen er dødsdømt.

Jeg mener, joda, under Trump hadde vi et bedre liv, men vi hadde også mer tid til å synde. Men under Biden har vi mer tid til å tenke: "Jeg bør ikke synde, for Herren kommer snart. Så det spiller ingen rolle hvem som sitter i embetet, for det er bestemt at det skal ødelegges. Så det vi trenger å gjøre er å fokusere på å gjøre oss selv rett med Gud og klar for hjemkomsten. Og Han kommer til dem som leter etter Ham, så let etter Ham i denne oppstandelsestiden.

La oss bøye våre hoder i bønn.

Nådige Far, vi er så takknemlige for at Du er den som skaper og fullender vår tro. Og vi ber deg bare om å hjelpe hver og en av oss til å rette blikket mot Jesus. I Jesu Kristi navn. Amen

La meg bare si én ting til slutt. Jeg har blitt oppringt mange ganger, åh, vi må sende penger. Må sende penger. Og så blir de sinte på meg og sier, fordi jeg ikke sender, sier, vi er avhengige av deg, du sender penger.

Jeg ga 100 dollar til Ron Pauls kampanje en gang for tolv år siden. Jeg tenkte: "Han ser ut til å ha orden på sakene sine. Jeg skal støtte kampanjen hans. Så jeg sendte penger, og siden har jeg stått på GOP-listen.

Og jeg sa at jeg ikke engang er GOP. Dere er begge tohodede slanger. Jeg tror ikke på noe av det GOP gjør. GOP hevder én ting, men de gjør noe annet.

Donald Trumps sønn har skrevet til meg flere ganger: "Gjør Amerika stort igjen, send penger. Og jeg sa: "Hør her, hvordan kan faren din gjøre Amerika stort igjen når han hadde homofile i administrasjonen? Jeg sa: "Tror du Gud vil velsigne det som er en forbannelse? Nei.

Så hvis Donald Trump, som hevder å være, vel, vet du hva, han var demokrat før han ble republikaner. Så han er en slags transpolitiker, og han har ikke noe imot transvestitter eller homoseksuelle.

Hvis han var en mann og kunne si: "Jeg har begått feil, jeg har vært utro,

men nå er jeg lykkelig gift og alt mulig annet. Men han er ikke en mann som setter slike folk i administrasjonen.

Det begynte under Clinton, så kom Obama, og så kom Trump. Trump har brukt mer penger på det militærindustrielle komplekset enn de andre gjorde. Han gikk ikke til krig. Det er en god ting.

Men han bygget dem opp så de kunne gå til krig. Så ikke fortell meg at han er bedre enn Joe Biden.

Det vi trenger er Jesus Kristus. Så gi Ham din stemme i valget. Hvis du velger, bare legg ned Jesus, ok? Så Gud velsigne deg. Amen.